

Đoạn 6: NÓI VỀ MỘT TRĂM PHÁP CHÚNG HỌC

Bấy giờ, Tôn giả Ưu-ba-ly thưa hỏi Đức Phật:

- Thế Tôn đã vì các Tỳ-kheo kiết pháp nên học, như không mặc y hạ cao, cần phải học... cho đến câu: Cây cao quá đầu người không được leo lên, trừ có nhân duyên lớn, cần phải học. Chúng con nên thọ trì thế nào?

Đức Phật dạy:

- Nên thọ trì hai bộ Tăng.

Từ nay giới này được nói như sau: “Không mặc y hạ cao, cần phải học. Không mặc y hạ thấp. Không mặc y hạ so le. Không mặc y hạ như lá cây Đa-la. Không mặc y hạ như vôi con voi. Không mặc y hạ như quả nai tròn. Không mặc y hạ xếp thành lần nhỏ”.

“Không mặc y cao. Không mặc y thấp. Không mặc y so le”.

“Khéo che thân khi vào nhà bạch y. Khéo che thân khi vào trong nhà bạch y. Không lật ngược y lên vai bên phải khi vào nhà bạch y. Không lật ngược y lên vai bên phải khi ngồi trong nhà bạch y. Không lật ngược y lên vai bên trái khi vào nhà bạch y. Không lật ngược y lên vai bên trái khi ngồi trong nhà bạch y. Không lật ngược y lên cả hai vai khi vào nhà bạch y. Không lật ngược y lên cả hai vai khi ngồi trong nhà bạch y. Không lặc thân khi vào nhà bạch y. Không lặc thân khi ngồi trong nhà bạch y. Không lặc đầu khi vào nhà bạch y. Không lặc đầu khi ngồi trong nhà bạch y. Không nắm tay nhau khi vào nhà bạch y. Không nắm tay nhau khi ngồi trong nhà bạch y. Không ẩn người khi vào nhà bạch y. Không ẩn người khi ngồi trong nhà bạch y. Không được chống nạnh khi vào nhà bạch y. Không được chống nạnh khi ngồi trong nhà bạch y. Không được chống má khi vào nhà bạch y. Không được chống má khi ngồi trong nhà bạch y. Không được đưa tay khi vào nhà bạch y. Không được đưa tay khi ngồi trong nhà bạch y. Không được nhìn lên cao khi vào nhà bạch y. Không được nhìn lên cao khi ngồi trong nhà bạch y. Không được ngó hai bên khi vào nhà bạch y. Không được ngó hai bên khi ngồi trong nhà bạch y. Không được đi xoạc chân khi vào nhà bạch y. Không được ngồi xoạc chân trong nhà bạch y. Không được đi ngóng mặt khi vào nhà bạch y. Không được ngồi ngóng mặt trong nhà bạch y. Không được trùm đầu khi vào nhà bạch y. Không được trùm đầu khi ngồi trong nhà bạch y. Không được giỡn cười khi vào nhà bạch y. Không được giỡn cười khi ngồi trong nhà bạch y. Không được cao tiếng khi vào nhà bạch y. Không được cao tiếng khi ngồi trong nhà

bạch y. Đường hoàng khi vào nhà bạch y. Đường hoàng khi ngồi trong nhà bạch y”.

“Để ý khi có thức ăn. Không nhận thức ăn đầy tràn bát. Canh cơm cùng ăn. Không nên moi khắp trong bát để lấy thức ăn. Không nên khoét giữa bát để ăn. Không cong ngón tay để vét bát ăn. Không ngửi thức ăn khi ăn. Nhìn kỹ bát khi ăn. Không vất bỏ thức ăn. Không dùng tay đang bốc thức ăn cầm đồ sạch. Không húp thức ăn. Không nhai thức ăn có tiếng. Không liếm thức ăn. Không bốc thức ăn đầy tay để ăn. Không há miệng lớn để ăn. Cơm chưa đến không nên mở miệng lớn để chờ. Không nhéo mũi khi ăn. Không ngậm thức ăn mà nói. Không búng má để ăn. Không nhai phân nửa rồi nuốt. Không duỗi cánh tay lấy thức ăn. Không chống tay để ăn. Không le lưỡi ra để ăn. Không nuốt trọng thức ăn. Không vò cơm từ xa ném vào miệng. Không dùng nước trong bát có thức ăn rưới trong nhà bạch y. Không dùng cơm phủ canh mong được thêm canh. Không chê khen thức ăn. Không vì mình đòi thêm thức ăn. Không nhìn vào bát người ngồi gần với tâm nghi kỵ”.

“Không dùng đại tiểu tiện, trừ bệnh. Không đại tiểu tiện trong nước sạch, trừ bệnh. Không đại tiểu tiện trong rau cỏ tươi, trừ bệnh. Người mang guốc không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người mang dép không nên nói pháp, trừ bệnh. Người để trống ngực không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người ngồi, Tỳ-kheo-ni đứng không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người ngồi chỗ cao, Tỳ-kheo-ni ngồi chỗ thấp không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người nằm, Tỳ-kheo-ni ngồi không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người ở trước, Tỳ-kheo-ni ở sau không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Người ở giữa đường, Tỳ-kheo-ni ở bên đường không nên vì họ nói pháp, trừ bệnh. Không vì người trùm đầu nói pháp, trừ bệnh. Không nên vì người lật ngược y nói pháp, trừ bệnh. Không vì người lật ngược y lên hai vai nói pháp, trừ bệnh. Không vì người cầm dù che thân nói pháp, trừ bệnh. Không vì người cưỡi ngựa nói pháp, trừ bệnh. Không vì người cầm gậy nói pháp, trừ bệnh. Không vì người cầm dao mà nói pháp. Không vì người cầm cung tên mà nói pháp. Cây cao quá đầu người không được leo lên, trừ có trường hợp đặc biệt, cần nên học. Trường hợp đặc biệt: Bị thú dữ hay các nạn, gọi là trường hợp đặc biệt”.

